

Chuyến Thăm Ông Bà Nội

Bài của Alelie Camitan-Coronel
(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Câu chuyện này diễn ra tại Indonesia.

Ernesto bỏ thêm một chiếc áo khác vào trong ba lô của mình. Cậu nhìn quanh phòng. Còn điều gì cậu bé cần mang theo nữa không? Cậu nhìn thấy quyển Sách Mặc Môn của mình trên bàn. Cậu không thể quên điều đó!

Đó là kỳ nghỉ hè. Gia đình của Ernesto sẽ đi thăm Ông Bà Nội. Cậu rất mong được gặp ông bà.

Khi Ernesto và gia đình đến nơi, Ông Nội ôm chặt cậu bé. “Ông rất vui vì con đã đến!”

“Ông bà nhớ con lắm!” Bà Nội cũng mỉm cười và ôm chặt Ernesto.

“Con đã chờ đợi mòn mỏi đến ngày hôm nay. Gia đình con rất thích đến thăm ông bà,” Ernesto nói.

Ông nội nói: “Chúng ta hãy vào trong nhà. Bà Nội sẽ nấu tất cả các món ăn yêu thích của con.”

Ernesto bước vào nhà cùng Ông Bà Nội. Cậu rất phấn khởi khi được dành thời gian với ông bà.

Sáng hôm sau, Ernesto bị đánh thức bởi mùi cơm thơm phức. Cậu thấy Mẹ và Bà đang tất bật trong bếp. Cậu hôn lên má hai người. Rồi cậu chạy ra sân.

Cha và Ông Nội đang ngồi nhâm nhi đồ uống và trò chuyện ngoài sân.

“Chào buổi sáng. Con có muốn uống trà không?” Ông Nội đưa cốc về phía Ernesto.

Ernesto nhìn vào cốc trà và sau đó nhìn Ông Nội. Cậu muốn chia sẻ điều mình đã học được trong Hội Thiếu Nhi. “Cảm ơn Ông, nhưng con không uống đâu,” cậu nói. “Con đã học được ở nhà thờ rằng trà, cà phê, và thuốc lá không tốt cho cơ thể chúng ta. Con muốn tuân theo những điều mà Chúa Giê Su muốn con làm.”

Cha mỉm cười. “Gia đình chúng ta tuân theo Lời Thông Sáng, còn Ông Nội thì có một quan điểm khác, và điều đó không sao cả.”

Ông Nội nói với Ernesto: “Cảm ơn con đã chia sẻ về đức tin của mình. Con là một cậu bé ngoan. Con có thể uống nước ấm giống cha của con.” Ông Nội của Ernesto rót một ly nước từ ấm đun nước.

Ernesto nhấp một ngụm. Cậu cảm thấy hân hoan trong lòng vì đã chọn điều đúng.

Vào bữa trưa, Ernesto được ăn các món ăn yêu thích của mình. Bà ngoại nấu món *nasi goreng*, một

HÌNH ẢNH MINH HOA DO MELISSA MANWILL KASHIWAGI THỰC HIỆN

món ăn bao gồm cơm, trứng, thịt, và rau. Món ăn này rất ngon miệng. Và Ernesto thích trò chuyện với Ông Bà Nội trong bữa ăn.

Vào buổi chiều, cả gia đình cùng nhau chơi trốn tìm. Ông Bà Nội cũng chơi cùng!

“Ernesto ơi, cha thấy con nấp đằng sau cái cây đó rồi!” Cha gọi và chạy về phía cậu. Ernesto phá lên cười trong khi cố gắng trốn thoát. Chơi với gia đình thật vui.

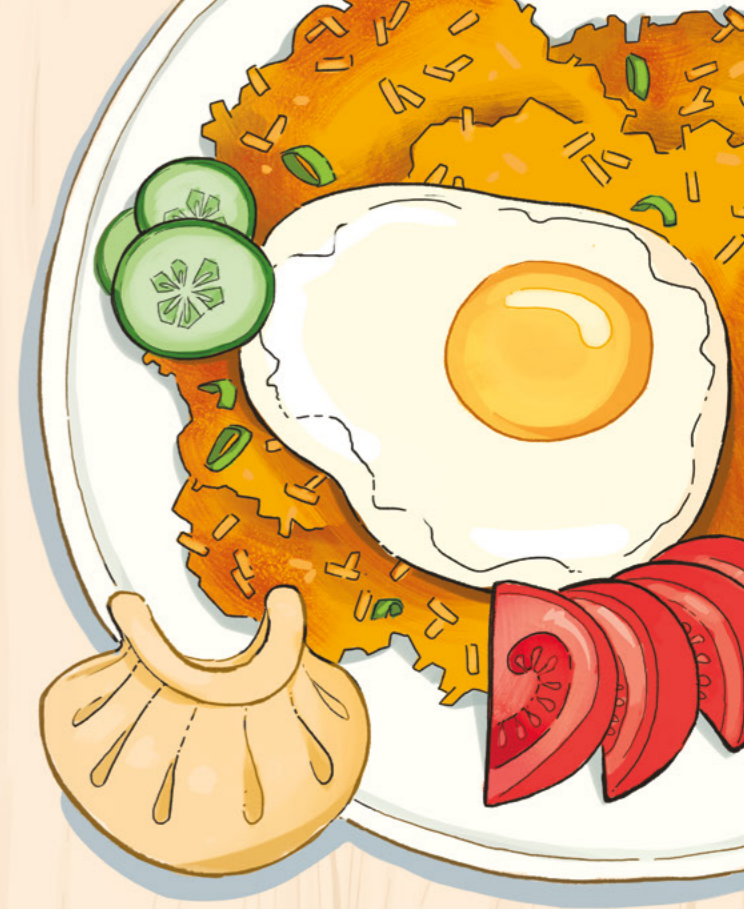
Tối hôm đó, mọi người ngồi quây quần bên Ông Nội và nghe Ông kể chuyện. Khi Ông kết thúc, Ernesto nhớ rằng họ chưa đọc thánh thư.

Ernesto bật dậy. “Con sẽ quay lại ngay.”

Cậu chạy đi lấy cuốn Sách Mặc Môn của mình. Khi trở lại, cậu bé hỏi: “Chúng ta có thể cùng nhau đọc được không ạ?”

“Mẹ rất vui vì con vẫn nhớ.” Mẹ lấy cuốn sách từ tay Ernesto và mở ra câu thánh thư yêu thích của mình. Mẹ đọc to câu thánh thư đó. Rồi tất cả mọi người đều quỳ xuống.

“Ông Bà có muốn cùng cầu nguyện chung với gia đình của con không?” Ernesto hỏi ông bà.

Bà Nội nói: “Có chứ, ông bà sẽ tham gia.” Bà Nội quỳ xuống bên cạnh Ông Nội.

Cha nói lời cầu nguyện. Cha cảm ơn Cha Thiên Thượng vì cả gia đình đã có cơ hội dành thời gian bên nhau.

Sau lời cầu nguyện, Ông Nội ôm Ernesto. Ông nói: “Thật là một điều tốt khi gia đình con cầu nguyện. Ông vui vì con muốn được gần gũi với Thượng Đế. Điều này sẽ giúp gia đình con luôn vững mạnh.”

Ernesto cảm thấy ấm áp và bình yên trong lòng. Cậu thích chia sẻ về đức tin của mình—một điều mà cậu rất yêu thích—với Ông Bà Nội—những người mà cậu yêu mến. ●

Ernesto muốn chia sẻ điều mình đã học được trong Hội Thiếu Nhi.